

være Tvivl om, at det er rimeligt at indføre den, derom ville vi let kunne blive enige. Heller ikke vil der vel kunne rejses Tvivl om det ønskelige i, at man for Blades og Tidsskrifters Vedkommende faar Vægtmaksimumet forhøjet, saa at ikke, som det nu er Tilfældet, et eller andet Tidsskrift kan komme op over Maksimumet og derved komme til at betale for to Nummere, hvad der i Virkeligheden er en Omgaaen af Lovens Bestemmelser. Ligeledes vil det være ønskeligt at faa indført en mere rationel Ordning med Hensyn til Betalingen for Ombringelse, Distribution af Blade og Tidsskrifter. Det er sikkert nok noget, vi alle kunne blive enige om, og for saa vidt maa Lovforslaget sikkert anses for at være tidssvarende.

Der er saa nogle andre Sider ved Lovforslaget, jeg skal opholde mig lidt ved, men som jeg ikke synes saa godt om, og som jeg heller ikke antager ville vinde almindelig Tilslutning. Jeg vil forudskikke den Bemærkning, at det gaar med dette Lovforslag som med saa mange andre, der komme fra Regeringens Haand, navnlig naar de have passeret Sparekommissionen, som jeg for øvrigt tager Hatten dybt af for, at man har en Følelse af, at naar Regeringen lægger dem frem for os, skal der dryppe lidt Guld fra dem, de skulle alle bidrage til at forøge Statsindtægterne, selv om der i mangfoldige Tilfælde ikke synes at være nogen særlig Grund dertil. Derved blive en Del af Lovforslagene og ogsaa en Del af de Bestemmelser, der indeholdes i det foreliggende Lovforslag, mindre tiltalende. I det foreliggende Tilfælde er der kun ringe Grund dertil, idet Postvæsenet som bekendt er en af de offentlige Institutioner, der betale sig godt og ere i Stand til at amortisere og forrente de Kapitaler, som ere anbragte deri, og endda give et klækkeligt Overskud. Postvæsenet giver et Overskud paa omtrent 1 1/2 Mill. Kr. Under disse Omstændigheder synes der ikke at være særlig Anledning til netop paa det postale Omraade at lægge større Byrder paa Befolkningen, Byrder, som altid virke i nogen Grad kulturhemmende, om jeg ikke vil gaa saa vidt at sige, at de ere ligefrem kultur-fjendske.

Det forekommer mig, at der her netop

er et Omraade, hvor det ikke er forsvarligt at gøre, hvad man kalder: at presse Citronen til det yderste, og det saa meget mere, som Tendensen i øvrigt i international Forbindelse gaar i modsat Retning. Jeg tror desuden, at man ved at gaa i modsat Retning af den, der her betrædes, vil kunne indvinde nyt Land for Postvæsenet og skabe større Indtægter, end vi have, gøre Postvæsenet endnu mere indbringende, end det er, uden at skabe Uvilie derimod. Man mindes uvilkaarligt, synes jeg, den gamle Sagnkonge, som lod et Par Trælkvinder, uden at give dem Tid til at hvile sig, male Salt i et Skib, og de gjorde det med en saadan Bitterhed, at de malede Salt, indtil Skibet gik til Bunds. Nu vil jeg ikke gaa ud fra, at Regeringen her skulde ønske at male Guld paa den Maade, indtil man naaede en saadan Bitterhed i Befolkningen, at det medførte, at man gik til Bunds, men nogen Grund til en Sammenligning kunde der vel være. Vi ere jo paa en Maade Trælle overfor Postvæsenet, det skulle vi benytte, og naturligvis bliver der Bitterhed, naar man har haft behagelige og billige Forhold, og man saa ser, at man skal presses, hvor man før ikke er bleven det. Jeg tror, at det vilde være rigtigt af Regeringen at sige: Det er ikke Trælle, vi skulle have til at skabe Guld til os, men det er frie Folk, og derfor indrette vi vort Postvæsen saaledes, at Befolkningen med Glæde kommer til det og med Glæde betaler, hvad der skal betaales, fordi den har en Følelse af, at det bliver lettere og lettere for den, og derved vinder Postvæsenet saa meget nyt Land, at der vil komme en Indtægtsforøgelse. I Stedet for at fordyre Postbesørgelsen for ad den Vej at faa større Indtægt tror jeg, det er sundere at lægge nyt Land ind under Postvæsenet. Man vil sikkert kunne vinde en ret udstrakt Forøgelse af Indtægterne paa den Maade, og man vil gøre Postvæsenet endnu mere uundværligt for Befolkningen, end man har Følelsen af, at det er i Forvejen. Der er et stort Omraade, mener jeg, hvor man endnu benytter privat Tjeneste til Ombringelse af forskellige Ting, blandt andet Dagspressen, som Postvæsenet meget let vil kunne erobre for sig og derved faa betydelig større Virksomhed og Indtægt, end det har nu.